

ved at kunne byde vor Omgangskreds ualmindelig indholdsrige Aftener ved de Foretagsrækker, hun holdt i vort Hjem; en Underholdning, som hun ogsaa i senere Aar beredvilligt ofrede mig. Sidste Vinter, hun levede, talte hun en Gang ved et Menighedsmøde hos mig om Arne Garborgs „Haugtussa“ og jeg modtager ofte endnu Tak af en og anden, som har bevaret i frisk Minde hendes dybe og inderlige Fortolkning af det skønne Digt.

Mange og højst forskellige vare de Emner, hun valgte eller bad andre vælge til sine Foredrag. Det er allerede omtalt, hvor dybt hun trængte ind ved sine formrige, man kunde fristes til at sige inderlige, Beskrivelser af Færøerne, men hendes dybsindige Udlæggelse af Eddaerne, hendes Betragtninger over Peer Gynt, Dukkehjemmet, Fruen fra Havet og mange andre æsthetiske Værker, der satte Tidens Tanker i Bevægelse og „Problemer under Debat“ bleve hørte med største Interesse.

Men der var en tredje Vej, ad hvilken hun paavirkede os rigere og bedre endnu end ved Undervisning og Foredrag, og det var ved daglig Omgang og *Samtale*; da havde man hele hendes Væsen frit uden Baand; man følte, at hun levede et rigt Liv, thi „hun bevægede sig aldrig paa Overfladen og stillede sig aldrig i løst Forhold til nogen eller noget.“ Der kom som en frisk Luftning i Huset, naar hun traadte ind, og da man aldrig sporede Selvbeundring hos hende, fik man et velgørende umiddelbart Udbytte af hendes Nærværelse. Ofte kom hun i mit Hjem for at søge vor fælles gamle Veninde, Frøken Hanck, i hvis Hus vi første Gang mødtes som unge Piger.

Samtalen gik da, paa Grund af Frøken Hancks Døvhed, højt og lydt inden lukte Døre, for saa meget mere helt at kunne optages af denne. Ihvorvel de vare enige i det væsentlige, det bedste, og Frøken Futtrup som oftest kom med udmærkede Bidrag af, hvad hun havde hørt og læst især i kirkelig Retning, som de da i Fællesskab glædede sig ved at uddybe, gjorde de dog mangt et Strejftog ind paa Emner, der vakte den gamle Stridslyst, og Frøken Hanck kæmpede ofte imod de stride Paastande, til hun var træt af at bruge Andiphonen. Saa kom de ind med blussende Kinder, begge glade for den velanvendte Time, og jeg fik da gerne et Resumé, som gav mig nok at tænke paa.

Skønt Fru Wesenbergs Børn voksede fra Undervisningen, vedblev Frøken Futtrup dog endnu i mange Aar at have sit Hjem hos denne trofaste Veninde, der delte alt med hende.

En norsk Dame, Fru *Børresen*, kom i Kost hos Fru